

Koszalin, 5 listopada 2020 r.

Komitet w celu wystąpienia z inicjatywą
podjęcia przez Radę Miejską w Koszalinie uchwały w sprawie:
nadania tytułu Honorowego Obywatela Koszalina senator Gabrieli Cwojdzńskiej

Pan
Jan Kuriata
Przewodniczący Rady Miejskiej w Koszalinie

Obywatelska Inicjatywa Uchwalodawcza

W imieniu utworzonego „Komitetu w celu wystąpienia z inicjatywą podjęcia przez Radę Miejską w Koszalinie uchwały w sprawie: nadania tytułu Honorowego Obywatela Koszalina senator Gabrieli Cwojdzńskiej”, na podstawie art. 41 a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. z 2020r., poz. 713 z póź. zm.) oraz § 47 ust. 2 Statutu Miasta Koszalina i UCHWAŁY NR II/30/2018 RADY MIEJSKIEJ W KOSZALINIE z dnia 20 grudnia 2018 r. w sprawie obywatelskiej inicjatywy uchwalodawczej wnoszę o podjęcie uchwały przez Radę Miejską w Koszalinie w sprawie nadania tytułu Honorowego Obywatela Koszalina senator Gabrieli Cwojdzńskiej.

Kieruję materiał na sesję Rady Miejskiej w miesiącu XI

oraz na posiedzenie Komisji:

KPP: P
19.11.2020
data

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ W KOSZALINIE
Jan Kuriata
podpis

Pełnomocnik Komitetu

Ryszard Pilich
Ryszard Pilich

W załączeniu:

- 1) oświadczenie o utworzeniu Komitetu,
- 2) projekt uchwały spełniający wymogi formalne określone w § 48 ust. 2 Statutu Miasta Koszalina, wraz z uzasadnieniem
- 3) wykaz co najmniej 300 mieszkańców gminy popierających projekt uchwały. - 102 kwater

Wpłynęło dnia 05.11.2020
Buldu
BIURO RADY MIEJSKIEJ

UCHWAŁA NR / /
RADY MIEJSKIEJ W KOSZALINIE
z dnia 20.... r.

w sprawie nadania tytułu „Honorowego Obywatela Koszalina” Senator Gabrieli Cwojdzńskiej

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym ((Dz. U. z 2020 r. poz. 713) Rada Miejska w Koszalinie uchwala co następuje:

§ 1

Nadaje się tytuł „Honorowego Obywatela Koszalina” Senator Gabrieli Cwojdzńskiej

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się przewodniczącemu Rady Miejskiej w Koszalinie

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE:

Nadanie tytułu „Honorowego Obywatela Koszalina” senator Gabrieli Cwojdziańskiej jest wyrazem uznania dla zaangażowanej - pełnej pasji i odwagi – społecznej, publicznej i zawodowej aktywności Uhonorowanej w trakcie długich lat życia. Poprzez swój dorobek życiowy dołożyła ważną cegiełkę do tego, abyśmy zarówno jako lokalna wspólnota - ale i nie tylko – mogli czuć się bardziej wolnymi, wrażliwymi i ubogaconymi ludźmi. W dużym stopniu dzięki Jej wysiłkom kształtowała się tożsamość powojennego Koszalina, a także Polaków, którzy żyją poza granicami Rzeczypospolitej. To pokazuje jak ważną postacią dla Koszalina jest pani Gabriela Cwojdziańska. Jej cechy osobowe takie jak: odwaga, bezkompromisowość, ale przy tym ogromne ciepło i życzliwość, konsekwencja w działaniu i skuteczność, patriotyzm, wierność wartościom, kreatywność organizacyjna oraz efekty działalności wynikające z tych cech – budzą szacunek i wzór do naśladowania.

Gabriela Cwojdziańska z domu Goślińska urodziła się

W styczniu 1940 r. została aresztowana przez Niemców i wywieziona do obozu, a potem do Krakowa, gdzie wraz z całą ośmioosobową rodziną spędziła 5 lat okupacji w wilgotnej celi Klasztoru OO. Paulinów na Skałce. Pobierała naukę w różnych szkołach (Sztuk Pięknych, „handlówka”) i na tajnych „kompletach”. Kontynuowała grę na fortepianie, którą przed wojną rozpoczęła w poznańskim konserwatorium. W 1943 została zaprzysiężona w kościele na Skałce jako kolporter Armii Krajowej. Po zakończeniu wojny ukończyła Liceum Ogólnokształcące i Muzyczne, a następnie studia w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Krakowie. Przez 5 lat śpiewała w chórze Państwowej Filharmonii w Krakowie. Po ukończeniu studiów rozpoczęła pracę pedagogiczną w Państwowej Szkole Muzycznej w Lublinie, gdzie pełniła funkcję kierownika sekcji fortepianu. W tym czasie grała również na koncertach kameralnych i umuzykalniających dla młodzieży w wielu miastach. Po przeniesieniu w 1964 r. do Koszalina r. również była kierownikiem sekcji fortepianu w tutejszej szkole muzycznej. Jednocześnie prawdziwą jej pasją zawsze była działalność społeczna. Była zawsze pełna pomysłów i inicjatyw. Utworzyła i prowadziła m.in. Samodzielne Koło Stowarzyszenia Polskich Artystów Muzyków. Była przez kilka kadencji również członkiem Władz Naczelnych Zarządu Sekcji Pedagogów SPAM. Zainicjowała i organizowała comiesięczne koncerty koszalińskich muzyków – członków SPAM – w klubie Międzynarodowej Prasy i Książki, w sanatoriach, w klubach wiejskich, a także cykle koncertów dla szkół wiejskich powiatu koszalińskiego. Zainicjowała i organizowała cykle koncertów dla przedszkoli, które wykonywali uczniowie koszalińskiej szkoły muzycznej jako wsparcie rekrutacji. Była często nagradzana za swoją wybitną, obfitującą w liczne sukcesy, pracę pedagogiczną i społeczną. Zajmowała się też pracą charytatywną prowadząc w Parafii Katedralnej „Bank Serc” oraz, po ukończeniu Studium Rodziny przy Wydziale Teologicznym w Poznaniu, rozpoczęła prelekcje w Poradnictwie Rodzinnym. Na prośbę biskupa Ignacego Jeża, ówczesnego ordynariusza Diecezji, razem z mężem zainicjowali i przez 25 lat prowadzili Diecezjalne Studium Organistowskie w Wyższym Seminarium Duchownym. Po powstaniu NSZZ „Solidarność” włączyła się w nurt nowej pracy społecznej, zostając członkiem Zarządu Regionalnego „Pobrzeże” oraz Zarządu Miejskiego, jak również Krajowej Komisji Szkolnictwa Artystycznego związku. Po wprowadzeniu stanu wojennego została internowana w DarłóWKu za szeroką pomoc represjonowanym. Po odzyskaniu wolności, dzięki jej staraniom utworzono w Diecezji Koszalińsko – Kołobrzeskiej „Biskupi Komitet Pomocy Osobom Pozbawionym Wolności i Ich Rodzinom”. Organizowała wtedy pomoc prawną, materialną, opiekuńczą, zdrowotną i wypoczynkową, współpracując przy tym z Komitetem Prymasowskim w Warszawie. Za tę działalność była represjonowana częstymi rewizjami i ponownie

aresztowana w 1984 r. Po zwolnieniu z więzienia pracowała na stanowisku wykładowcy w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Słupsku. Po zmianach politycznych w 1989 r. została członkiem Komitetu Obywatelskiego. W pierwszych demokratycznych wyborach została wybrana Senatorem I kadencji, będąc jedynym muzykiem w izbie wyższej. Wywalczyła wówczas m.in. pozostawienie szkolnictwa artystycznego w gestii Ministra Kultury i Sztuki oraz przyjęcie uchwały Senatu uznającej dzieło Fryderyka Chopina za dziedzictwo Narodu Polskiego, co wcale takie oczywiste – zwłaszcza dla zagranicy – nie było. W tym czasie intensywnie pracowała w kilku senackich komisjach, m.in. Komisji ds. Emigracji i Polaków za Granicą. Właśnie ta praca podsunęła Jej – jako jednemu z założycieli Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” – myśl utworzenia w naszym mieście – Koszalińskiego Oddziału Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” i kontynuowania w szerszym zakresie niż dotychczas koszalińskiej tradycji Festiwalu Chórów Polonijnych. Została czterokrotnie wybrana jako Prezes Koszalińskiego oddziału i 3-krotnie jako członek Władz Krajowych Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”. W 1984 r. utworzyła w Koszalinie Diecezjalny Oddział Towarzystwa Przyjaciół Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Jest członkiem Klubu Inteligencji Katolickiej i Akcji Katolickiej oraz Stowarzyszenia Represjonowanych w Stanie Wojennym. Pełna patriotyzmu praca pani Gabrieli Cwojdziańskiej – zarówno zawodowa, jak społeczna i publiczna została uhonorowana licznymi odznaczeniami i nagrodami. Są to m.in. Złoty i Kawalerski – Krzyże Zasługi, „Zasłużony działacz Kultury”, papieskie odznaczenie II stopnia „Pro Ecclesia et Pontifice” – Joannes Paulus II”, Kawaler Orderu „Polonia Mater Nostra Est”, a także nagrody – Ministra Edukacji Narodowej, Wojewody i Prezydenta Miasta Koszalina. Wyróżniona również na Pomorzu Środkowym jako „Człowiek Roku 2000”. W roku 2003 otrzymała nagrodę Katolickiego Stowarzyszenia „Civitas Christiana”, im. Ks. dr Bolesława Domańskiego.